

Tuần Báo Vô Vi

22 tháng 10 năm 2017

Số 365

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Ngày thứ nhì của năm 2000 là ngày vui nhất và tự cho là thoát nạn có phải không ?
2. Mọi việc sẽ thâu ngắn lại có hữu ích gì không ?
3. Luật nhân quả có hữu ích gì không ?
4. Tại sao làm người phải cam kết với nhau nhiên hậu mới có hòa bình ?
5. Tại sao tu hoài không thấy tiến ?
6. Hào khí của con người không biên giới tại sao ?
7. Sự tham dâm do đâu mà hình thành ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 2-1-2000 3:35 AM 1) Hỏi: Ngày thứ nhì của năm 2000 là ngày vui nhất và tự cho là thoát nạn có phải không ? Đáp: Thừa ngày thứ hai của đầu năm 2000 không khác gì mặt trời bừng sáng, mọi người đều yên tâm phục vụ quần sanh, tiếp tục sáng tạo nhu cầu của thị trường, mọi việc sẽ được tiện lợi hơn, xóa bỏ sự ngăn cách lẫn nhau, thực hành nhanh chóng trong cuộc sống. Kệ : Điện năng kết hợp tự nhiên thành Điện giới phân minh lại tiến nhanh Khai triển muôn chiều trong chốc lát Thực hành dễ dãi lại càng nhanh.	Montréal, 3-1-2000 3:50 AM 2) Hỏi: Mọi việc sẽ thấu thấu lại có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa việc lớn sẽ làm thành nhỏ, việc nhỏ sẽ làm thành không. Thuận ý Trời mà tiến hóa phần hồn dễ thức giác hơn, mọi người cùng tu cùng tiến. Kệ : Nguyên lý thâm sâu chẳng có phiền Điện năng tồn tại chuyển giao liền Thông hành giao cảm quy giềng mối Đơn giản thông thương chẳng có phiền.
Montréal, 4-1-2000 6:40 AM 3) Hỏi: Luật nhân quả có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa có luật nhân quả có tự có tan, có thành có bại tùy theo lúc khởi điểm tốt xấu tùy duyên trợ hành. Kệ : Duyên lành đạt pháp tự phân ranh Thể thái nhân tình giải quyết nhanh Thành tựu do tâm tu tự đạt Hành trình chơn chánh tự phân hành.	Montréal, 5-1-2000 8:45 AM 4) Hỏi: Tại sao làm người phải cam kết với nhau nhiên hậu mới có hòa bình ? Đáp: Thừa loài người có thiên tính cần hợp nhất với cõi thanh nhẹ thì tâm thức mới dứt khoát tiến hóa nhanh hơn. Người tu cần dứt khoát thì phần hồn mới được thanh nhẹ rời khỏi thể xác tham dâm mà tiến hóa tốt. Kệ : Phân minh đời đạo thức tâm tu Giải tỏa phiền ưu, tự giải mù Trí tuệ không ngừng trong tuệ giác Thâm tình Trời Đất giải thân tù.
Montréal, 6-1-2000 7:15 AM 5) Hỏi: Tại sao tu hoài không thấy tiến ? Đáp: Thừa tu hoài không thấy tiến là vì lòng tham nhiều hơn tu thì lúc nào cũng không thấy tiến. Kệ : Duyên Trời có sẵn trí không tu Chậm chạp dây dưa tự tạo mù Dứt khoát thực hành tâm đạt đạo So đo lựa chọn vẫn còn ngu.	Montréal, 7-1-2000 5:00 AM 6) Hỏi: Hào khí của con người không biên giới tại sao ? Đáp: Thừa hào khí liên hệ với vũ trụ hòa tiến tròn trịa không biên giới, thực hành không không gian và thời gian, điện giới lúc nào cũng sống động cả. Đối với người tu chánh pháp dẫn thân độ đời với niềm tin không biên giới lúc nào cũng mong sớm đạt được sự hoà bình và minh chánh. Kệ : Huệ tâm phát triển ý tâm minh Trí ý phân minh rõ tiến trình Bình đẳng giao liên không lợi dụng Trí tâm thanh tịnh rõ hành trình.
Montréal, 8-1-2000 7:40 AM 7) Hỏi: Sự tham dâm do đâu mà hình thành ? Đáp: Thừa sự tham dâm do sự mong muốn lâu ngày biến thành tập quán tham dâm rất khó sửa tạo thành nghiệp lực. Kệ : Nghiệp lực cuốn lôi khó triển hành Động tâm gây loạn khó phân ranh Điều lành không có vì tham muốn Khó khổ nhọc thân lúc trưởng thành.	

MẪU ÁI 80

*Ở đời phân thứ lập ngôi
Bình phong che đậy chuyện tòi bên trong
Đến khi mạng thác mới phòng
Hồn là chơn thật chuyển vòng hồi luân.*

Trăm kẻ ngàn mưu để tạo lập một cơ đồ giả tạm, rồi cũng phải trở về với sự thật là Hồn và Vía luân hồi theo khởi điểm động tịnh của mọi giới.

*Xét xem thiên địa nơi nơi
Nơi nào cũng có xét lời thực hư
Minh tâm tự xét từ từ
Làm người cởi mở là người khôn ngoan.*

Muốn được sự hòa cảm với thiên hạ, ta nên trách lấy ta và phê phán hành động của ta, nhiên hậu mới đi đến chỗ thanh cao và tự toại.

*Giúp ai trước phải giúp ngài
Sửa sai dẹp loạn tránh sai lỗi lầm
Sửa mình gắng tiến tự tâm
Hào quang ánh sáng chẳng làm chẳng sai.*

Muốn ảnh hưởng người khác, trước hết, ta phải tự sửa chữa lấy ta những sự sai lầm cấu tạo bởi tập quán ở tiền kiếp cho đến ngày hôm nay. Phải tu tịnh để giải quyết mọi sự ren rỗi của luồng trực diện đã và đang dồn dập trong trí óc và ngũ tạng của chúng ta.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 4/6/1972)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

NHỚ THẦY CON GẮNG TU

Thơ:

Thầy đã đi rồi, biệt thế gian
Lòng con chưa xót đến ngõ ngang
Thầy đi để lại bao thương nhớ
Đệ tử thương Thầy lệ chứa chan.

Vọng Cổ:

1/. Thầy ơi, ân Thầy bao la như Thái Sơn, như Đông Hải, hy sinh tận độ, diu dắt chúng con vượt ngàn gian lao thử thách, thừa tiếp Thanh Quang khai sáng Chơn Hồn. Để chúng con được mãi mãi sinh tồn. Năm mươi năm Thầy hoằng khai Đạo Pháp, giúp chúng con khờ tỉnh thức hành tu. Thân già Thầy chẳng ngại gian lao, dẫn bước khắp năm Châu ban vui cứu khổ. Nguyên một đời Thầy hoằng pháp độ tha, giúp cho chúng sanh minh tường chơn lý.

2/. Con có đại phước duyên được Thầy tận độ, trao Pháp Vô Vi tu sửa thân tâm mình. Nhờ pháp khai thông con giữ được quân bình. Bao tháng năm nghe lời Thầy dạy, con biết thế nào là Ân Phước Phật Trời ban. Nhờ hành Thiện con tiếp nhận Thanh Quang, và cảm nhận được Huyền vi Điện giới. Ân Thầy con nguyện ghi tạc trong lòng, quyết một dạ hành trì không thể đổi thay.

Cao Phi

Ân Thầy bao la, con trọn đời tạc dạ ghi lòng.
Dầu đời gian nan, con vẫn vững một đường tiến tu.
Bền tâm dũng chí, con nguyện theo bước Thầy Tổ.

Khắc ghi lời Thầy, con luôn thẳng tiến đáp đền ơn sâu.

Biển cạn non mòn lòng con nhớ mãi Tình Thầy không quên.

Vọng Cổ

3/. Giờ Thầy đã ra đi về nơi Thiên quốc, ngàn dặm cách xa làm lòng con thêm tê tái đau buồn. Thầy đã vĩnh biệt đàn con về lại cội nguồn. Ân dạy dỗ mấy mươi năm chưa đền đáp, nay Thầy xa rồi chúng con hồ thẹn làm sao. Dầu biết rằng đời là tạm cảnh hợp ly, sao chúng con vẫn nghe lòng mình đau đớn. Thầy ở trên cao xin chứng lòng con trẻ, vẫn giữ vững niềm tin và tưởng nhớ ơn Thầy.

4/. Ngày hỏa táng Thầy trời đất cũng u sầu ảo não, thủy táng Thầy biển động mưa tuôn. Chúng con buồn hướng thượng tiễn Thầy đi, vẫn nghe thấy điển bộ đầu rung chuyển mạnh. Có lẽ Thầy đã chứng tâm cho đàn con trẻ, ban bố điển lành nhắc nhở hành tu. Chúng con chợt thấy vô cùng hạnh phúc, cảm động làm sao trước ân đức của Thầy.

Thành tâm bái tạ ơn Thầy,
Dù xa vắng vẫn cao dày độ tha;
Đền ơn trời biển Thầy Cha,
Con nguyện tu tiến hiệp hòa Chơn Như.

~ Hết ~

(Mai Chát, 30-10-2009)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

VN, ngày 19.11.1999

Kính thưa Đức Thầy,

Hôm nay con làm phiền Đức Thầy, giúp con giải đáp : con có đứa con tên T, sinh năm 19... Nó theo dì nó tu thiền từ 1990 đến 1992. Dì nó đi nước ngoài rồi nó tự ngồi thiền một mình. Năm 1993, nó kể cho em nó (tên Th) nghe : có một đêm, có một cục lửa to nhập từ đầu xuống. Rồi vài hôm sau, nó tập thiền xong, nó nói : má ơi, con muốn thành Phật. Rồi nó không ăn cơm, nó lấy củ sắn ăn, bị sinh bọng. Vài ngày sau nó phát điên, nó đứng ngoài sân đưa hai tay chỉ lên trời chỉ xuống đất. Con dẫn nó đi thầy bà nói là có người ta theo, rồi dạy con cúng mà vẫn chưa hết. Con dẫn nó đi bác sĩ thần kinh trị hết bệnh. Năm 1994, nó bệnh lại; lần này nó rất là dữ, đập phá đồ đạc trong nhà. Nhờ người ta giới thiệu, con đưa nó lên nhà thương thần kinh Biên Hòa. Khi bệnh nó bớt, bác sĩ kêu con rước nó về. Nhưng nửa đêm nó mở cửa đi suốt đêm, con theo nó riết chịu hết nổi, đem lên gọi lại nhà thương. Con đau buồn quá, và con còn hai đứa nữa, tên Th và H. Con và Th đi tìm đạo và gặp bạn đạo tên Cô Ba N, rất tốt, dịu dặt hai mẹ con trên con đường tu pháp Vô Vi từ năm 1995 đến nay, mỗi đêm con ngồi thiền, cầu nguyện cho T phục hồi trí nhớ và tu thiền trở lại, đến nay sao chưa có kết quả, xin Đức Thầy, chỉ dạy con cách nào để T hết bệnh, cho gia đình yên ổn mà tu.

Còn phần con, đêm đêm ngồi thiền với Th nghe Thầy giảng, nói ngồi giờ tý tốt. Con và Th ráng thức dậy, ngồi thiền. Ban đầu được 1 tiếng, sau được một tiếng rưỡi. Nhưng sau xương khu con bị ê ê. Con mới hỏi Cô Ba N, thì cô Ba nói con muốn mở chỗ chữ A. Con xin Thầy giảng dạy cho con biết.

Con xin dừng bút. Con viết thư có thiếu sót, xin Đức Thầy, tha thứ cho con. Con kính chúc Thầy an khang, cứu độ chúng sanh. Kính lạy Thầy ba lạy.

Con,

T T H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic City ngày 26/12/99

Th H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 19 tháng 11 năm 1999, được biết con muốn thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp để tự sửa tiền và tự cứu. Trước hết cần hiểu rõ vị trí của chính mình đang liên hệ cùng Trời Đất trong cuộc sống tạm bợ, cuối cùng cũng sẽ buông thả tất cả, rồi ra đi với hai bàn tay không. Ý thức rõ ràng sự đến và đi của tâm linh, phần hồn đã đến từ không giới và sẽ ra đi với hai bàn tay không. Biết vậy mà vẫn cuống cuồng lo âu những sự không cần thiết. Mãi hướng ngoại, đành quên đi nghiệp lực của chính mình.

Trời sanh bộ răng phục vụ cho bộ ruột, nhưng hướng về thích khẩu nhai nuốt không kỹ, hại bộ ruột và cơ tạng làm bất ổn, thần kinh loạn xạ, tâm trí bất hòa, điên năng tâm thân bất giao, không ăn không ngủ, loạn thuyết hung hăng, mất trật tự. Muốn khôi phục bình thường thì phải co lưới răng kẻ răng, ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật tái hồi chấn động của nguyên lý của Càn Khôn Vũ Trụ, hội tụ sự thanh nhẹ thay vì nặng trước.

Phương pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phải thực hành nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật chứ không phải nhờ sự phù hộ của Trời Phật mà không chịu hành triền nội tâm, thì chỉ bị trước diễn xâm nhập thần kinh khối óc, làm những điều không minh chánh và thực hiện tham dục, uất khí càng ngày càng gia tăng, tạo khổ cho chính mình, đó là bệnh nan y. Với pháp lý Vô Vi là phải thực hành tự cứu, từ nặng trước tiến tới sự thanh nhẹ, từ tối tăm đi tới sáng suốt và tự dứt khoát và buông bỏ sự tranh chấp không cần thiết. Trì niệm Phật tự đạt tới sự thanh tịnh điên năng sẵn có, hòa hợp với Càn Khôn Vũ Trụ Quang. Ai ai cũng có một thể xác siêu của Đấng Toàn Năng cấu thành, thần kinh khối óc và tay chân đều có thần kinh liên hệ chặt chẽ và nghiệp lực lúc nào cũng ẩn tàng

trong khối óc và nội tâm, tùy theo luật nhân quả từ kiếp trước đã hình thành, tùy duyên mà tiến hóa. Hồn là chủ của thể xác liên hệ với Trời Phật, thành tâm tu sửa và thành tâm hướng về Trời Phật tự sửa tâm thân thì sẽ thành đạt.

Xương khu ê ê, cần hành pháp luân thường chuyển thì độc mạch sẽ được thông, bệnh đau xương sống sẽ dứt khoát, tâm thận tương giao, sẽ có giấc ngủ ngon, thần kinh sẽ ổn định.

Giờ tý là giờ thông khai của Trời Đất liên hệ với thể xác của loài người, nguyên khí của Trời Đất rất quan trọng. Cần thực hành đúng pháp thì sẽ được bình an. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 1 tháng 7 năm 1983

VẠN VẬT THÁI BÌNH

Đại hội vui tươi đón bạn hiền
Năm châu bốn bể thức giao duyên
Tình thương sống động từ tâm tiến
Biến cải đời nay hiếu với hiền.

Hiếu hiền chơn lý tự xuyên,
Bàn vui học hỏi tạo duyên thế tình.
Vượt đời qua đạo tự mình,
Tình thương sống động tự mình cảm vui.
Cần khôn vũ trụ rèn trui,
Tâm linh tiến hóa bụi ngùi tiêu tan.
Mỗi năm, mỗi hội, mỗi bàn,
Chơn tâm thanh tịnh cảm an đời đời.
Thương yêu tha thứ nơi nơi,
Giúp người đau khổ mở lời nhủ khuyên.
Tự mình thức giấc chẳng phiền,
Bền tâm vững chí nối liền căn cơ.
Triển khai từ phút từ giờ,
Vui hòa làm một thiên cơ hợp bàn.
Chẳng còn ngăn cách lầm than,
Quy y chơn pháp rõ ràng hơn xưa.
Thiên Đàng rưới pháp như mưa,
Tâm người đón nhận mới vừa lòng Cha.
Chung vui học Nhẫn, học Hòa,
Tình người vạn vật cũng là tiến thôi.

(Đại Hội Kỳ II tại Montreal, Canada, 1983)

Lương Sĩ Hằng

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả Đào Mộng Nam

Hồi Tám (tiếp theo)

HAM ĂN BIẾNG LÀM CHUYỂN KIẾP THÀNH LOÀI LỢN
NGƯỢC NGẠO QUÊN TÌNH MÁU MŨ CẦN XÉ NHAU

...

Dương Sinh: Này heo, có sao lại bị chớ tới lò sát sinh này, trong lòng cảm thấy thế nào?

Heo Giáp: Ngày hôm qua tôi tự biết mình sẽ bị giết, trong lòng vô cùng kinh hoàng, kính xin quý ngài cứu con khỏi chết!

Tế Phạt: Chớ có sợ hãi, đã lỡ vậy hãy cam chịu vậy, hãy sẵn sàng hiến dâng máu thịt cho người đời dùng để trả nghiệp quả của mình.

Heo Ất: Kính lạy! Kính lạy! Xin quý ngài cứu mạng con.

Tế Phạt: “Người sắp chết tiếng nói hiền lành, chim sắp chết tiếng hót buồn, heo sắp giết tiếng kêu thảm!”. Ai khiến người kiếp trước bất nhân, gian ác giết người không gớm tay, kiếp này phải trả nghiệp thì nên hoan hỉ dự tiệc, ta vì người điếm hóa, ngày mai người có thể xả hết các tội ác, thoát thai hoá cốt khải khái hi sinh. Ta tuy không nở lòng đứng nhìn người ta thọc tiết người, song cũng không có cách gì cứu nổi, nhân quả tự gieo tự gặt, chẳng ai giúp được.

Dương Sinh: Nhìn ánh mắt van lơn của heo, thực quả lòng ái ngại vô biên. Chẳng rõ những người đem thịt heo đó về xào nấu để ăn sẽ gặp những hậu quả ra sao?

Tế Phạt: Tục ngữ nói trong chữ nhục (肉) có hai chữ nhân (人) trong cửa (門) một chữ nhân (人) ngoài cửa một chữ nhân (人) nhìn lại thấy người ăn người. Người đời nếu cảm thấy sung sướng vì miếng ăn ta chẳng thể can ngăn, chỉ

xin thưa rằng, ăn thịt nhiều thì có hại, chẳng ích lợi gì, nếu không tin lời ta nói cứ hỏi lại y sĩ mà coi. Nhất là người lớn tuổi, sức đề kháng suy yếu, ăn nhiều thịt không tiêu hóa hết, số dư thừa nằm lại trong cơ thể khiến sinh ra đủ chứng bệnh, người hiểu biết ăn càng ít càng tốt. Giờ xin giảng giải về công dụng của sáu loài súc vật để người đời hiểu rõ.

1. **BÒ:** Vào thời đại thái bình Nghiêu Thuấn, khoa học chưa phát triển, trời xanh động lòng trắc ẩn, sinh ra loài bò giúp người cày ruộng, chịu khổ cực thay người, công lao của bò đối với người hết sức lớn lao, thời đại biến đổi, ngoài trách vụ cày ruộng, bò còn cung cấp bơ sữa để nuôi dưỡng người, thành tích vĩ đại đó thực là vô kể, song tiếc rằng người đã vong ân bội nghĩa, chẳng hề nghĩ tới công lao khổ cực to lớn đó, để rồi lúc bò già yếu bị đem bán cho các lò thịt, há chẳng tàn nhẫn lắm sao?

2. **NGỰA:** Ngựa sanh ra đời để người cỡi, thô hành lí, chứ không nuôi tại các sở thú để coi chơi, thời đại tiến bộ, khoa học phát triển nên thiên chức của ngựa ngày nay không được như xưa.

3. **ĐÊ:** Đê giúp người trừ cỏ dại, để thấy rõ phương hướng, tránh những hầm hố nguy hiểm, đê sinh ra đời không phải để làm vật tế thần, càng không phải để người ăn thịt.

4. **CHÓ:** Chó giúp người giữ nhà, đối với chủ chó rất mực trung thành, không vì chủ nghèo mà thay lòng đổi dạ, song người đã không nghĩ tới sự ân nghĩa của chó, lại còn giết chó ăn thịt

và cho thịt chó là “vương nhục” thứ thịt ngon hơn các loài thịt! Thực quả đáng thương thay! Buồn thay! Thịt chó ngon nhất sao? Giả sử một kẻ nào đó ăn thịt một người bạn thân thiết của họ, rồi xưng tụng là thịt bạn mình ngon lắm, thì thử hỏi kẻ đó có còn tính người nữa không?

5. **GÀ:** Gà gáy sáng để đánh thức người trở dậy, chẳng kể sớm trưa, mưa nắng, ngay cả khi đau ốm, gà luôn luôn lo tròn phận sự. Gà giúp ích người rất nhiều, song tiếc rằng lại bị người đời coi gà là nguồn thực phẩm lớn lao, nơi các tiệm thịt đầu đường cuối phố treo đầy gà, coi đó là việc tự nhiên, không chút cảm thương, há chẳng bất nhân sao?

6. **HEO:** Để ngũ cốc rau đậu dư thừa của người khỏi uổng, trời mới sinh ra loài heo ăn những

thứ đó để người đời khỏi bị tội hoang phí thực phẩm. Song người lại nghĩ là heo đã được mình nuôi nấng suông, không được đền đáp chút ân huệ nào, lại còn coi heo sinh ra là cốt để cho người ăn thịt, vì quan niệm như vậy nên cứ việc ăn thịt chúng. Giả dụ nếu bây giờ người không được phép ăn thịt heo nữa thì liệu người có phải nổi giận không?

Trên đây là trách nhiệm của người đối với sáu loài động vật, mong người đời gắng hồi tâm phản tỉnh. Dương Sinh chuẩn bị trở lại Thánh Đức Đường.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phạt: Đã về tới Thánh Đức Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

